

Resolució 728/2025, de 22 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 250/2025

Administració reclamada: Consorci d'Educació de Barcelona (CEB)

Informació reclamada: Diversa amb relació al punt 4 de l'apartat "Fets" de l'informe de la inspecció educativa de 10/02/2024.

Sentit de la resolució: Desestimació.

Resum: És criteri d'aquesta Comissió considerar que si bé la legislació catalana de transparència no recull expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret. En aquest supòsit, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

Paraules clau: Consorcis. Persones físiques. Escoles de Treball. Informes. Inspecció. Reunions. Actes. Comunicacions internes. Correus electrònics. Informació pública. Abús de dret. Reclamació contra silenci. Desestimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 21 de febrer de 2025 entra a la GAIP la reclamació 250/2025 presentada per una persona física contra el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no haver rebut resposta per part de l'Administració.
2. El 20 de gener de 2025 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en la que demanava, en relació amb un punt d'un informe emès per la inspecció educativa el 10/02/2024 en relació a un recurs d'alçada contra una deducció d'havers en la nòmina del mes de setembre de 2022, el següent:

- “1. Verificació de les dates de les reunions esmentades: ○ Confirmació oficial de les dates exactes de les reunions mantingudes amb la inspectora educativa, incloent-hi la del 09/02/2022, i explicació del motiu de la seva omisió en l'informe.
2. Còpia de la documentació relativa a les reunions: ○ Còpia de qualsevol acta, notes o registre oficial relatiu a les reunions (incloent-hi la del 09/02/2022), on constin els temes tractats i les conclusions.
3. Sobre els correus electrònics mencionats: ○ Còpia completa dels correus electrònics que vaig enviar posteriorment a les reunions esmentades. ○ Fragments específics d'aquests correus que la inspectora considera que reflecteixen malinterpretacions o descontextualitzacions.
4. Justificació de les afirmacions fetes per la inspectora: ○ Quines frases o explicacions considera la inspectora que he malinterpretat o descontextualitzat. ○ Evidències o documents que recolzin aquestes afirmacions”.
3. En la reclamació la persona reclamant manifesta que “La manca de resposta vulnera el dret d'accés a la informació pública i m'impedeix accedir a informació rellevant sobre l'informe d'inspecció educativa del 10/02/2024, informació necessària per garantir la transparència i el meu dret de defensa”.
4. El 27 de març la GAIP admet provisionalment la reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació al CEB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
6. El 28 de març de 2025 el CEB tramet a la GAIP la Resolució de data 24 de març de 2025, de la gerent del Consorci, per la qual s'estima parcialment les sol·licituds d'accés a la informació pública. Aquesta resolució respon de forma acumulada, atenent l'article 61.1 del Decret 8/2021, a les SAIP presentades per la mateixa persona sol·licitant entre el període del 13 de gener fins al 4 de març de 2025, un total de 32.

Respecte a les consideracions i fonaments de la Resolució del CEB ens remetem a l'antecedent 6 de la Resolució 483/2025, de 3 d'abril que resol a Reclamació 252/2025.

Concretament, respecte a la SAIP objecte d'aquesta resolució l'agrupa en l'apartat 2.B "Informe elaborat per inspecció en relació amb el recurs d'alçada interposat contra la deducció d'havers de la nòmina del mes de setembre de 2022, de data 10-2-2024" que diu:

"Pel que fa a les sol·licituds 11549 [Reclamació 250/2025], 11550 [Reclamació 251/2025], 11619 [Reclamació 290/2025] i 11621 [Reclamació 293/2025], totes tenen relació amb l'informe elaborat per inspecció d'educació en relació amb el recurs d'alçada interposat contra la deducció d'havers de la nòmina del mes de setembre de 2022 i en totes es demana aclariment sobre alguns punts de l'informe.

Així en la SAIP 11549 demana aclariments sobre el punt 4 de l'apartat "Fets"; en la SAIP 11550 sobre el punt 3 de l'apartat "Proposta", i en la SAIP 11619 sobre el punt 1 de les "Consideracions".

I segueix [referint-se a SAIP que afecten a l'apartat A, B, C i D del punt 2 de l'agrupació de sol·licituds]:

"Aquestes sol·licituds perden la finalitat principal de transparència i revesteixen clarament un caràcter abusiú ja que es demana informació que ja està contemplada en els informes emesos en data 10-2-2024 i 10-5-2024.

D'altra banda, es demanen evidències documentals i justificacions de comunicacions que tenen caràcter intern de gestió, com correus electrònics i documents de treball intern sense rellevància o interès públic, així com explicacions sobre les decisions preses per part d'un treballador públic, en aquest cas, una inspectora educativa, en el marc de les funcions encomanades.

S'han presentat 9 sol·licituds que fan referència a informes elaborats per la inspecció educativa".

En resum, el CEB inadmet aquest SAIP per l'apreciació d'una causa d'inadmissió d'acord amb el que disposen l'article 29 LTAIPBG i els articles 53 i 65 a 67 del Decret 8/2021 i invoca l'abús de dret pel seu volum i caràcter reiteratiu contraris a la bona fe i equitat en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol.

7. L'1 d'abril el CEB trameta a la GAIP l'expedient i l'informe requerit amb les següents consideracions:

"Primera. En data 20 de gener de 2025, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) comunica al Consorci d'Educació de Barcelona la Reclamació 250/2025.

La GAIP demana al Consorci d'Educació de Barcelona un informe de posicionament en relació amb aquesta reclamació i respecte la sol·licitud d'accés a la informació, l'expedient complet i identificar si hi ha tercers afectats.

Segona. La presentació continuada de sol·licituds per part d'una mateixa persona amb un mateix objecte en relació amb l'Institut Escola del Treball, amb la Inspecció Educativa i amb els serveis i unitats del Consorci d'Educació de Barcelona requereixi que s'hagi de donar un tractament especial a aquestes sol·licituds, que obliga a la unitat competent a paraitzar la seva gestió ordinària, en detriment d'altres funcions que han de ser ateses. A més, en aquest supòsit, la unitat competent per la tramitació i lliurament de la informació no disposa dels recursos humans i materials necessaris per atendre aquest volum de sol·licituds, qüestió que justifica la impossibilitat de resoldre en el termini legal màxim.

Tercera. Atès que en data 27 de març de 2025 es va procedir a notificar la resolució estimatòria parcial i acumulativa de varies sol·licituds d'accés a la informació pública presentades, entre elles, la SAIP objecte de reclamació, entenem com a resolta aquesta reclamació.

Quarta. No hi ha afectació a tercers en aquesta reclamació”.

8. El mateix 1 d'abril la persona reclamant presenta al·legacions a la resolució que va emetre el CEB per a resoldre diverses sol·licituds d'accés a la informació pública i sobre els quals ens remetem a la referida Resolució 483/2025, de 3 d'abril.

En resum considera que les SAIPs és una necessitat per entendre i defensar-se davant una situació laboral i personal.

Respecte a l'apartat 2.B de la resolució del CEB de 28/03/2025 en relació amb l'informe sobre la minoració de retribucions (10/02/2024) que inclou aquesta Reclamació diu:

“Aquestes peticions pretenen contrastar com es va elaborar aquest informe de la inspectora, en què es valorava la minoració de retribucions del setembre de 2022. No es va elaborar fins al febrer del 2024, per la insistència del Síndic de Greuges. Tot i haver aportat proves documentals que demostraven la mala praxi del director, la inspectora va ignorar-les completament i es va limitar a repetir literalment les tesis d'aquest, sense contrastar dades ni aportar cap valoració pròpia. La inspectora, en el moment d'escriure aquest informe, ja era conscient que no se m'havia fet entrega de les resolucions de minoració. Quan les he obtingudes via SAIP he pogut constatar que aquestes resolucions van ser signades pel director abans de l'entrega de les meves al·legacions. Aquestes peticions no reiteren contingut, sinó que reclamen explicacions sobre l'omissió de proves i el biaix en la valoració, fet especialment greu tenint en compte l'impacte laboral del cas”.

9. El 8 de maig de 2025 la persona reclamant presenta, a través del tramitador, “al·legacions contra la inadmissió per abús de dret i nova formulació detallada de la petició d'accés”.

Inicialment fa una exposició del fets des del 09/02/2022 al maig 2025 i presenta el següents arguments contra la qualificació d'“abús de dret”.

“1. Peticions legítimes, concretes i fonamentades

La sol·licitud es va resoldre de manera conjunta amb altres peticions, sota una acusació genèrica d'abús de dret, en virtut de la resolució col·lectiva PRE_2025_EXP_SIP001RESO_00000258, sense analitzar-ne el contingut concret ni oferir cap motivació individual. Les meves sol·licituds d'informació no són repetitives ni genèriques. Cada SAIP s'orienta a aspectes diferenciats i està motivada per fets concrets, com informes d'inspecció amb impacte administratiu directe (recursos, sancions, valoracions professionals). Les peticions són precises, acotades en el temps i vinculades a documents fàcilment identificables, com la relació de reunions oficials, correus electrònics mencionats als informes o justificacions d'afirmacions subjectives.

L'autora d'aquests informes és una inspectora educativa, amb condició d'autoritat pública i presumpció de veracitat segons l'article 6.1 i 35.g) de la Llei 39/2015. Negar-me l'accés a la informació que sustenta aquestes valoracions vulnera el meu dret de defensa. No hi ha cap indicati d'abús: estic exercint un dret legítim per evitar que informes unilaterals tinguin efectes irreversibles sense possibilitat de contrast.

2. Context d'irregularitats greus reconegudes pel Síndic de Greuges

La meva necessitat d'accedir a la informació pública no sorgeix d'un interès teòric, sinó d'un context sostingut d'actuacions administratives irregulars, posades de manifest pel Síndic de Greuges, que ha intervingut en almenys tres procediments diferents relacionats amb la meva situació professional:

- Expedient R-88/2024: El Síndic va constatar que el CEB no va resoldre en termini ni adequadament el recurs d'alçada presentat contra una minoració de sou, que va romandre pendent gairebé un any. La resolució només es va emetre arran de la seva intervenció, i es va fonamentar en un informe d'inspecció —objecte d'aquesta SAIP— amb afirmacions discutibles, sense tenir en compte elements essencials del cas.

- Expedient S-60984/2024: El Síndic manté oberta una actuació sobre l'adjudicació irregular d'una comissió de serveis a Salt, assignada fora de termini i sense constar com a destinació sol·licitada. També qüestiona la manca de col·laboració del CEB i el silenci mantingut davant el recurs d'alçada, que encara no ha estat resolt.

- Expedients S-22677/2025, S-22678/2025 i S-25183/2025: En relació amb la desactivació del meu correu institucional, el CEB va mantenir un silenci administratiu superior a sis mesos, i només va emetre una resolució després de l'exigència del Síndic.

Aquest conjunt d'actuacions evidencia un patró de manca de resposta i transparència que ha fet necessari recórrer sistemàticament a vies extraordinàries com la GAIP i el Síndic per obtenir informació o resolucions. És en aquest context que les meves peticions per via SAIP han estat formulades: no com a abús del sistema, sinó com a única via possible per garantir el dret de defensa davant una administració que, sovint, no respon per les vies ordinàries.

Resulta especialment paradoxal que el mateix CEB que al·lega un suposat malbaratament de recursos per part meva, sigui qui genera l'actuació reiterada d'òrgans de garanties institucionals, multiplicant així la càrrega administrativa que després m'imputa.

3. La reclamació plantejada s'ajusta plenament a la funció de la GAIP

Soc plenament conscient que la GAIP no és un òrgan per dirimir conflictes de fons ni per valorar la veracitat d'un informe. La meva reclamació no demana això. El que sol·licito és que la GAIP vetlli pel compliment del meu dret d'accés a la informació pública vinculada a un informe que m'afecta directament. Sense accedir a la documentació que en constitueix la base, no puc exercir cap mena de defensa ni contrast objectiu, i qualsevol afirmació recollida en un informe parcial esdevé inqüestionable, cosa que contravé tant el principi de transparència com el dret a una administració imparcial.

4. L'abús de dret no pot esdevenir un blindatge institucional

L'ús indiscriminat de l'argument d'"abús de dret" no pot convertir-se en una barrera automàtica per evitar el control ciutadà ni per restringir l'exercici del dret a la defensa. La Llei 19/2014 de transparència no contempla l'abús de dret com a causa d'inadmissió, i encara que la normativa estatal ho preveu de forma excepcional, la GAIP ha establert que cal una motivació estricta i individualitzada, cosa que en aquest cas no s'ha produït. El CEB ha optat per inadmetre un conjunt de sol·licituds en bloc, sense resolucions individualitzades ni explicació concreta sobre quins elements serien repetitius, improcedents o desproporcionats.

5. El volum de peticions no justifica la denegació massiva

Si s'al·lega una càrrega de treball com a justificació, cal recordar que la dificultat organitzativa no pot restringir l'exercici d'un dret fonamental. A més, aquest volum és una conseqüència directa de la manca de resposta per part de l'Administració en els canals ordinaris, com ara queixes internes, recursos d'alçada o comunicacions genèriques. Les meves peticions d'accés s'han presentat com a darrera via disponible, no per saturar el

sistema, sinó per obtenir informació que no se m'ha proporcionat. Atribuir-me una intenció abusiva pel simple nombre de sol·licituds suposa culpabilitzar-me per intentar defensar-me davant un mur administratiu.

6. Conclusió

No concorre cap base legal ni objectiva per parlar d'abús de dret. Les meves peticions han estat formulades de bona fe, amb una motivació legítima i una finalitat clara: accedir a informació pública per poder entendre, verificar o contestar afirmacions contingudes en informes oficials que han tingut efectes reals sobre la meva situació professional. Aquest dret s'exerceix després d'anys de silencis administratius, resolucions tardanes i intervencions externes que posen de manifest que l'Administració no sempre ha actuat amb transparència ni amb les garanties degudes.

Exemples de manca d'objectivitat en els informes d'inspecció

A més dels arguments exposats, la meva sol·licitud es veu reforçada per diversos elements documentals que posen en qüestió la neutralitat i la veracitat dels informes que m'afecten. A continuació, en presento alguns exemples concrets.

a) Informe del 10/02/2024 (relatiu al recurs d'alçada per minoració de sou)

- Invenció d'una reunió inexistent (02/11/2022): L'informe afirma que vaig mantenir una entrevista amb la inspecció aquell dia, però no va tenir lloc cap reunió, tal com demostra el correu que la mateixa inspectora em va enviar aquella mateixa data. Aquesta menció no sembla un error menor: serveix per contextualitzar correus que vaig enviar arran d'un missatge personal molt sensible (28/10/2022), fet que pot afectar la credibilitat del meu relat.
- Omissió d'una reunió rellevant (09/02/2022): Tot i que s'hi fa constar la relació de trobades, l'informe no inclou la reunió mantinguda aquell dia amb el director, primera intervenció oficial de la inspecció en el conflicte al centre. Ometre aquest antecedent, que inclou incidents greus presenciats per la inspectora, distorsiona el context i debilita la meva posició.
- Proposta de sancions fora de l'objecte del recurs: L'informe no es limita a valorar els fets objecte de recurs, sinó que proposa ampliar la sanció a absències de maig de 2022 que no constaven en l'expedient ni havien estat incloses en la proposta inicial. El mateix CEB havia desestimat aquestes dates. Aquesta ampliació improcedent genera indefensió i reforça la percepció d'un criteri sancionador excessiu.
- Justificació incompleta de la falta de notificació: L'informe justifica la no entrega de les resolucions de minoració al·legant que se'm volia donar "en mà" però que "vaig tornar a

faltar" per motius familiars. Tanmateix, mai vaig rebre aquestes resolucions ni personalment ni per canals oficials, tampoc després de la resolució del recurs. La versió oferida per l'informe no s'ajusta als fets.

b) Informe del 10/05/2024 (aval d'un expedient disciplinari)

- Tergiversació d'una denúncia a favor meu: La inspectora presenta com a queixes d'altres docents una actuació inspectora de la tardor de 2022, quan en realitat va ser motivada per un escrit presentat per un company denunciant un possible cas d'assetjament laboral cap a mi. Aquest fet es troba documentat i acreditat mitjançant la resposta estimatòria de la SAIP EDU_2024_EXP_SIP001SOL2_00011040, que confirma que aquell escrit era de suport, no de denúncia. Aquesta tergiversació reforça la necessitat d'accedir a la documentació base de l'informe.

c) Informe de l'11/04/2025 (relatiu a la desactivació del correu institucional)

Judicis de valor i manca d'identificació de l'autoria: L'informe assenyala: «*Remarcar que la Sra. XXX mai s'ha posat en contacte amb la directora per demanar l'activació del seu compte, la qual cosa resulta estrany, atès que sí que ho ha fet en altres ocasions.*».

Comentaris com aquest, de to subjectiu i no verificat, no s'ajusten a l'objectivitat exigible en un informe tècnic. A més, no consta l'autoria del document, malgrat contenir valoracions personals. He sol·licitat accedir a l'informe per via SAIP, però encara no he rebut resposta, cosa que dificulta exercir cap acció aclaridora o de defensa.

Petició a la GAIP

Per tot el que s'ha exposat, sol·licito respectuosament a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública:

1. Que estimi la present reclamació i revoqui la decisió d'inadmissió dictada pel Consorci d'Educació de Barcelona, entenent que no concorre cap abús de dret, i que la meva petició compleix els requisits de concreció, interès legítim i finalitat adequada, conforme a la Llei 19/2014 i la Llei 39/2015.

2. Que es garanteixi el meu dret d'accés efectiu a la informació sol·licitada, requerint a l'Administració que em lliuri la documentació o, si escau, les parts accessibles d'aquesta, amb l'oportuna justificació dels límits aplicables. Aquest accés és essencial per verificar, contrastar o desmentir afirmacions contingudes en informes oficials amb presumpció de veracitat, que han tingut un impacte directe en la meva trajectòria professional. La falta d'accés genera una situació d'indefensió incompatible amb els principis de transparència i bona administració.

3. Que, si la GAIP considera que algun extrem de la meva petició pot resultar imprecís o excessivament ampli, se'm permeti reformular-la, en aplicació del principi de bona administració (article 31 de la Llei 39/2015). A aquest efecte, presento la següent reformulació:

Reformulació de la sol·licitud d'accés:

Sol·licito accedir a la informació i documentació pública vinculada a les afirmacions contingudes a l'informe d'inspecció signat per la Sra. Lourdes Garcia Ribas el 10/02/2024, i concretament:

1. Verificació de les dates de les reunions amb la inspecció: Relació oficial de les reunions mantingudes entre la inspectora i jo entre gener de 2022 i febrer de 2024, amb indicació de data i participants. Es demana expressament si consta o no registrada la reunió del 09/02/2022.

2. Documentació relativa a les reunions: Còpia de qualsevol acta, registre oficial, correu electrònic o altra comunicació administrativa que acrediti la celebració i contingut de les reunions esmentades, inclosa la del 09/02/2022 si consta registrada. En cas que no existeixi cap document d'alguna de les reunions, sol·licito l'emissió d'un certificat negatiu (art. 24.2 Llei 19/2014).

3. Correu electrònic esmentat en l'informe: L'informe indica textualment: «*Els correus que m'envia la senyora XXX els dies posteriors a les entrevistes em fan pensar que no sempre entén el que li explico...*». Sol·licito accedir a les còpies completes d'aquests correus electrònics, que es fan servir com a base per a valoracions sobre la meva actitud o comprensió.

Aquesta reclamació no busca debatre el contingut dels informes, sinó garantir que la meva capacitat de defensa no quedi anul·lada per manca d'accés a informació pública. En contextos com aquest, el dret d'accés és l'única eina que pot equilibrar la posició d'un administrat davant l'autoritat".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública

(RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre les circumstàncies del cas

El CEB el 24 de març de 2025, mitjançant Resolució de la gerent, resol de forma acumulada un total de 32 sol·licituds d'accés a informació pública formulades per la mateixa persona reclamant entre el 13 de gener a 4 de març de 2025, entre les quals l'objecte d'aquesta Reclamació. En dita resolució s'inadmet majoritàriament les SAIP formulades en aquest període i ho fa invocant els principis de bona fe i equitat, en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol que ha d'acompanyar l'exercici del dret d'accés. Entén que en "aquells casos en què la petició, per la seva reiteració o volum de demanda, resulta en perjudici per a la cosa pública, es pot inferir que contravé aquest principi de bona fe i representa un exercici abusiu del dret d'accedir a informació pública".

Per altra part, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha constatat que a data d'aquesta Resolució s'han presentat per la mateixa persona reclamant i només contra el CEB un total de 53 reclamacions, 13 durant l'any 2024 (entre els mesos de juny (5), juliol (1), novembre (3) i desembre (5)) i 40 durant el que portem d'any 2025 (2 el gener, 10 el febrer, 19 el març i 9 l'abril). A aquestes reclamacions dirigides al CEB s'ha d'afegir 7 reclamacions més presentades també durant l'any 2025, 4 contra el Departament d'Educació i Formació Professional i 3 contra el Departament de Presidència.

Majoritàriament les reclamacions presentades per la persona reclamant contra el CEB han estat resoltes per aquesta Comissió per desestimació i inadmissió, algunes per abús de dret.

I majorment, les reclamacions tenen per objecte elements que no es poden emparar amb la Llei de transparència perquè es demanen explicacions, justificacions, valoracions, dictàmens, notes internes o comunicacions informals que no constitueixen tràmits del procediment vinculades amb actuacions realitzades per personal de l'administració en l'exercici de les seves funcions i

sobre les quals es constata l'existència una controvèrsia laboral amb l'administració reclamada.

3. Desestimació de la Reclamació

En primer lloc, i amb caràcter general, cal tenir presents tant els criteris interpretatius establerts per aquesta Comissió com la doctrina jurisprudencial elaborada pels Tribunals de Justícia pel que fa a la consideració d'abús de dret.

Pel que fa aquesta al criteri d'aquesta Comissió, per considerar que una reclamació o vàries podrien comportar considerar l'abús de dret per ser contràries als principis de bona fe i equitat que han de regir en tota mena de relacions jurídiques, han de coincidir tres circumstàncies¹: que l'Administració afectada invoqui l'existència d'un ús abusiu del dret d'accés a la informació pública i la càrrega de provar-la o acreditar-la o, com a mínim, d'argumentar-la raonadament amb referència a les circumstàncies i als fets concrets que la palesen o justifiquen; en segon lloc, és un requisit exigible per acreditar l'existència d'abús de dret que l'actuació titllada d'abusiva causi perjudici manifest a l'Administració; i, en tercer lloc, l'altre requisit necessari per poder qualificar una pràctica d'abusiva és que, a més de causar perjudici a l'Administració, no proporcioni o no cerqui benefici per a qui l'exerceix o per a la finalitat en nom de la qual exerceix el dret. En definitiva, cal que es tracti d'una actuació perjudicial per als altres (en aquest cas, el CEB), sense benefici propi o per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret.

En aquesta línia es ve expressant ja des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 que diu "Ara bé, el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)"; o en la Resolució 388/2017, de 20 de novembre quan diu "la condició d'abusiva d'una sol·licitud d'accés té a veure amb la finalitat amb què s'exerceix aquest dret"; o la Resolució 306/2018, de 30 d'octubre, en el sentit que "l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per a l'Administració, i tan

deplorable és que l'Administració l'obstaculitzi o dificulti l'accés a informació pública per no destinar-hi prou recursos humans a la seva atenció, com que el personal de les Administracions quedi monopolitzat per l'interès personal (que no privat) d'una sola persona o entitat. Per tant, tot i que no es pot denegar el dret d'accés en atenció únicament al volum de sol·licituds presentades per la mateixa persona, si que li és exigible que l'exerceixi amb responsabilitat i diligència, causant el menor destorb possible en el funcionament ordinari dels serveis municipals, de manera que optimitzi l'eficàcia de la consulta de la documentació i eviti consultes successives de la mateixa informació”.

I més recentment, en la Resolució 435/2025, de 27 de març que considera que una “una eventual reiteració continuada de la mateixa sol·licitud, sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es sol·licita novament informació ja obtinguda o posada a disposició prèviament per l'administració i comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada ja que suposa una redundància de procediments”.

Quant a la doctrina jurisprudencial, resulta obligat recordar la Sentència del Tribunal Suprem d'1 de febrer de 2006 (rec. núm. 1820/2000) que se sustenta “en la existencia de unos límites de orden moral, teleológico y social que pesan sobre el ejercicio de los derechos, y como institución de equidad, exige para poder ser apreciado, según recuerda la [Sentencia de 18 de mayo de 2005 \(recurso núm. 4708/98\)](#), con apoyo en reiterada doctrina jurisprudencial, una actuación aparentemente correcta que, no obstante, representa en realidad una extralimitación a la que la ley no concede protección alguna, generando efectos negativos (los más corrientes daños y perjuicios), al resultar patente la circunstancia subjetiva de ausencia de finalidad seria y legítima, así como la objetiva de exceso en el ejercicio del derecho [.../...] exigiendo su apreciación, en palabras de la Sentencia de 18 de julio de 2000 , una base fáctica que proclame las circunstancias objetivas (anormalidad en el ejercicio) y subjetivas (voluntad de perjudicar o ausencia de interés legítimo .../...”.

D'acord amb la doctrina d'aquest alt tribunal per a ser apreciat l'abús de dret, exigeix la verificació que la conducta valorada compleix els següents requisits: (1) aparentment és correcta però representa, en realitat, una extralimitació a la qual la llei no concedeix cap protecció; i (2) genera uns efectes negatius, normalment danys i perjudicis. A més, de la base fàctica ha de resultar palesa (a) una circumstància subjectiva d'absència de finalitat seriosa i legítima (voluntat de perjudicar o absència d'interès legítim); i (b) una circumstància objectiva d'excés en l'exercici del dret (anormalitat en l'exercici del dret).

L'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la

Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

Centrant-nos en el cas concret, en aquesta Reclamació es demana diversa informació amb relació al punt 4 de l'apartat "Fets" de l'informe de la inspecció educativa de 10/02/2024 en relació a un recurs d'alçada contra una deducció d'havers en la nòmina del mes de setembre de 2022.

El CEB ha posat de manifest que en relació amb informes elaborats per la inspecció educativa s'han presentat 9 sol·licituds (d'incoació d'expedient disciplinari per faltes greus o molt greus, de data 10/5/2024; en relació amb el recurs d'alçada interposat contra la deducció d'havers de la nòmina del mes de setembre de 2022, de data 10-2-202; explicacions sobre qüestions que han estat objecte de resposta per part de la inspectora del centre a través de correu electrònic; en relació amb denúncies de tracte discriminatori i persecució). Una d'elles va ser atesa pel CEB; una altra que va ser objecte de la Reclamació 1653/2024 (Resolució 83/2025, de 23 de gener que va ser desestimada); les reclamacions 224/2025 i 225/2025 (Resolució 676/2025 i Resolució 677/2025, de 15 de maig desestimades per abús de dret) i les següents: 250/2025, 251/2025, 290/2025, 396/2025 i 455/2025.

En aquest supòsit, i després del seu anàlisi ha quedat palesat el capteniment de la persona reclamant respecte a l'informe emès per la inspecció educativa en l'exercici de les seves funcions i que la pretensió de la persona reclamant és, mitjançant l'exercici del dret d'accés, majoritàriament l'obtenció de confirmacions, verificacions, explicacions i valoracions; còpia de correus enviats per ella mateixa i informació, en el cas que existís, és desproporcionada respecte al dret que exerceix.

Dit això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

És convenient informar a la persona reclamant que el fet que el fet que "moltes d'aquestes peticions responen a la manca de resposta de canals ordinaris com les peticions genèriques o els recursos d'alçada, que han estat sistemàticament ignorats" no comporta necessàriament, com s'ha vist, que aquests hagin de ser atesos per la via del dret d'accés a la informació pública. I no per reiterar SAIPs o reformular-les obtindrà una resposta de quelcom que no li ha estat resolt per altres vies reglamentàries. La sistematització d'utilitzar la via del dret d'accés

per a resoldre conflictes laborals suposa la utilització de l'LTAIPBG de forma esbiaixada i no s'ajusta als principis ni a l'objecte d'aquesta Llei.

Així mateix, informar a la persona reclamant que per a la seva legítima defensa disposa de mecanismes adequats per la via judicial.

En darrer terme, advertir a les parts que l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que l'Administració quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2 LTAIPBG. En definitiva l'ús instrumental del dret d'accés per a obtenir informació per a la resolució d'un conflicte laboral depassa el sentit de les previsions de l'indicat article 1.2 de l'LTAIPBG. El dret d'accés no és infinit com tampoc els recursos públics que s'han de destinar per atendre'l.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de maig de 2025, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 250/2025 d'acord amb les consideracions indicades en el fonament jurídic 3, declarar-ne finalitzat el procediment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.